

valget foreslaar, at de 9 Millioner Kr., som de forskellige Anlæg beløbe sig til, skulle tilvejebringes ved Statslaan, med Undtagelse af et Beløb paa 2,345,000 Kr., der foreslaas tilvejebragte uden Laan. Jeg forstaar for det første ikke rigtigt, hvorfor Dampfærgeløbet ved Gedser Havn, som koster 870,000 Kr., skal tilvejebringes ved Statslaan, medens Dampfærgerne til et Beløb af 2,345,000 Kr. plus Udgiften til det halve Telegrafkabel skulle udredes af de løbende Indtægter. Jeg har nok hørt den Betragtning fremsat, at hvad der medgaar til Materiellet, skal tages af de løbende Indtægter, medens de ny Anlæg skulle tilvejebringes ved Statslaan. Men det er mig ikke bekendt, at man i nogen Retning har fastslaaet noget Princip i saa Henseende. Jeg vilde ogsaa finde det noget underligt, om man sagde, at Udvidelsen af bestaaende Anlæg, f. Eks. Esbjerg og Korsør Banegaard, skal udføres ved Statslaan, hvorimod det vedkommende Materiel som Dampfærge osv. skal bekostes af de løbende Indtægter. Jeg tror dog heller ikke, at Vanskelighederne ved dette Punkt ville være uovervindelige. Naar vi først blive enige om de ny Anlæg, der ville koste omkring en halv Snes Millioner, er jeg, der, som det høje Ting vil vide, er meget stærkt mod disse Statslaan til Jærnbaner, tilbøjelig til at mene, at vi paa Grund af Stillingen i Øjeblikket ere nødte til at tage en Del deraf ved Statslaan, og for saa vidt det ogsaa maatte være Opfattelsen i det andet Ting, hvad jeg ikke ved, var det jo muligt, at vi ogsaa kunde naa til en Overenskomst herom. Men dernæst skal jeg med Hensyn til disse Statslaan gentage, hvad jeg for Resten oftere har mindet om, at det forekommer mig at være en fortvivlet finansiel Politik, at man vedbliver at forøge Statsgælden til Ting, som ikke forøge Statskassens Indtægter. Ganske vist gøre disse Jærnbaneanlæg indirekte Gavn, det er en Selvefølge. Men man forøger Udgifterne uden at bringe Statskassen tilsvarende Indtægter. Alle disse Statslaan forøge Skatteydernes Udgifter. Og det er, synes jeg, en uforsvarlig finansiel Politik at fortsætte dermed. Jeg synes, vi skulde stille efter at sætte Tæring efter Næring og naa dertil, at vi ikke strakte os videre, end vi kunde naa med de løbende Indtægter. Dette er Hovedgrunden til, at jeg er mod Statslaan til de enkelte Jærnbaneanlæg. Jeg kan i det væsentlige indskrænke mig hertil, idet jeg skal gentage, at Stykket Viborg—Herning er Nummer et for os, og jeg haaber, det

maa lykkes at faa det gennemført. Og hvis det ikke lykkes, frygter jeg for, at hele Sagen strander.

Det ærede andet Mindretal har gjort et Par Bemærkninger i Betænkningen, som jeg kunde have lyst til at sige et Par Ord om, men jeg skal opsætte det, til vi have hørt det andet Mindretals mundtlige Udtalelser.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Breinholdt-Vandborg: Jeg har blot begæret Ordet for gennem en kort Bemærkning at nedlægge en bestemt Indsigelse mod et Udtryk, som gentagne Gange baade ved 1ste Behandling og i Dag er blevet brugt af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), nemlig det, at alle vi Jyder fremfor alt ønske en Viborg—Herning Bane. Jeg vilde dog gerne gøre Brug af den ret naturlige Ret, jeg har til ogsaa at være Jyde. Der sidder i Flertallet ogsaa andre Jyder end jeg, som nære et bestemt modsat Ønske. I Udvalgets Betænkning se vi ogsaa, at et andet Mindretal nærer helt andre Ønsker. Det siger jo i Betænkningen ganske stik imod, hvad det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds har udtalt, at en Bane fra Rødkærrebro over Silkeborg til Bramminge sikkert i overvejende Grad vilde kunne samle de nord- og midtjydske Interesser om sig. Jeg vil altsaa ikke kunne lade dette blive staaende, at det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds Gang efter Gang optræder paa alle Jyders Vegne og siger, at den og den Bane er det, Jylland fremfor alt ønsker. Derimod nedlægger jeg Indsigelse, ligesom det ogsaa er mig ubegribeligt, at han i denne overstrømmende Kærlighed til Viborg—Herning Banen kan sætte denne i Forbindelse med en mulig Eksport fra Frederikshavn til Norge.

Chr. Nielsen: Jeg vil i al Korthed tillade mig at udtale, at paa Sagens nuværende Standpunkt maa jeg tilraade mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra det andet Ting, og imod Flertallets Ændringer. Men vi ere selvfølgelig rede til at fortsætte Forhandlingerne, som vi ville haabe, ville føre til et godt Resultat, da der jo blandt disse mange Jærnbaneanlæg er saadanne, der ere af saa stor Vigtighed, at jeg ikke tror, at vi kunne rejse hjem uden at have ordnet dem. Jeg sigter her navnlig til Ged-